

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 6/03-9

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 16. januára 2003 o späťvzatí sťažnosti B. R., bytom Ž., ktorou namietal porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov ustanoveného v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky v konaní vedenom na Okresnom súde v Žiline pod sp. zn. 12 C 72/98, za účasti Okresného súdu v Žiline, takto

r o z h o d o l :

Konanie o sťažnosti B. R. **z a s t a v u j e.**

O d ô v o d n e n i e :

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 6. novembra 2002 doručená sťažnosť B. R., bytom Ž. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namietal porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov ustanoveného v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky v konaní vedenom na Okresnom súde v Žiline pod sp. zn. 12 C 72/98.

Vzhľadom na to, že sťažnosť neobsahovala niektoré všeobecné náležitosti vyžadované podľa ustanovenia § 20 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) a nebolo k nej pripojené splnomocnenie na zastupovanie sťažovateľa advokátom alebo komerčným právnikom, ktoré je podľa § 20 ods. 2 zákona o ústavnom súde obligatórnu náležitosťou návrhu na začatie konania pred ústavným súdom, vyzval ho ústavný súd listom z 26. novembra 2002 na odstránenie vytýkaných nedostatkov v lehote 15 dní od doručenia uvedeného listu.

Zároveň ho poučil o tom, že ak nedostatky svojej sťažnosti neodstráni, bude ju môcť ústavný súd podľa ustanovenia § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde odmietnuť.

Reagujúc na uvedenú výzvu sťažovateľ v podaní doručenom ústavnému súdu 23. decembra 2002 okrem iného uviedol: „... obraciam sa na Vás so žiadosťou o vrátenie dokladov, ktoré som Vám so žiadosťou o pomoc predložil. Svoje rozhodnutie odôvodňujem tým, že som starobný dôchodca a nemám finančné prostriedky na zastupovanie advokátom a tak nemôžem splniť stanovené podmienky pre prijatie mojej sťažnosti“.

Tento procesný úkon sťažovateľa ústavný súd posúdil podľa jeho obsahu v zmysle § 31a zákona o ústavnom súde v spojení s § 41 ods. 1 a 2 Občianskeho súdneho poriadku ako späťvzatie sťažnosti v súlade s § 54 zákona o ústavnom súde, podľa ktorého ak sťažovateľ vezme svoju sťažnosť späť, ústavný súd konanie o nej zastaví okrem prípadu, ak ústavný súd rozhodne, že späťvzatie sa nepripúšťa, najmä ak sťažnosť smeruje proti takému rozhodnutiu, opatreniu alebo inému zásahu, ktoré mimoriadne závažným spôsobom porušujú základné práva alebo slobody sťažovateľa.

S prihliadnutím na to, že z podania sťažovateľa zo 17. decembra 2002 bezpochyby vyplýva, že netrvá na tom, aby jeho sťažnosť bola ústavným súdom prerokovaná a aby o nej bolo meritórne rozhodnuté, a taktiež vzhľadom na predmet sťažnosti ústavný súd nezistil

existenciu takých skutočností, ktoré by mohli viesť k záveru o neprípustnosti jej späťvzatia, a konanie o sťažnosti zastavil.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 16. januára 2003